

ELMIRE: Nelja silma all teid tahtsin kohata siin.

Aga sulgege uks, et jälle kõik ei luhtuks,
kui keegi möödudes me juttu kuulma juhtuks.

(Tartuffe sulgeb ukse.)

Teist korda uuesti ei oleks meeldiv just
üle elada mul niisugust pahandust.

Seekord kaotasin pea Damisi narrist kärast.

Oh te ei tea, mis hirm mul oli teie pärast!

Te ise nägite, kõik tegin, mis mu jõus,
et vaikiks võõraspoeg, kuid noormees polnud nõus.

Endavalitsust mul oli seekord nii vähe,
et kõike salata ei tulnud üldse pähe.

Nii aga isegi ehk veelgi parem on.

Me asjad kindlamad kui iial varem on.

Te heale nimele ei lange mingit kahtlust.

Poja jutus mu mees näeb ainult pahatahtlust.

Nalja temale teeb ka klatši klaperjaht.

Kiuste soovib mu mees, et nähtaks koos meid kaht.

Seetõttu teiega siin võingi keskustleda
ega karda, et mees mulle süüks arvaks seda.

Pidin nägema teid. Kauem peita ei või,
et lõõm, mis täidab teid, ka minus loitma löi.

Kui see hämmastab teid, musjöö, siis ülepea
naise südamest veel te midagi ei tea.

Vaimus mõnigi mees siis juba võitu maitseks,
kui nõnda vähe veel teeb naine endakaitseks.

Ka siis, kui võidul on ju õrnad tunded meis,
veel ikka südames ei lakka vastuseis,

ja kuigi kiindumus küll kõigest paistab läbi,
kuid seda pihtida on siiski pisut häbi.

Kuigi tõrgume veel, kuid tõrkumisest just
välja lugeda võib meis loitvat kiindumust.

Autunne varjata veel püüab armujanu.

Kui paljutootav on see poolik vastupanu!
Pilk kõneleb, ehk suu küll püüab salata.
Et sellest sõandasin siin juttu alata,
siis, palun, ütelge – kas muidu nõndaviisi
ma veennud vaikima siis oleksin Damisi?
Kas muidu jätkunud mul oleks kannatust
nii kaua kuulata seal teie pihtimust?
Kui poleks leidnud see mu põues vastukaja,
poleks olnud ju mul nõnda toimida vaja.
Kui tahtsin, et ei saaks see abielu teoks,
et Mariane'iga teie ennast ei seoks,
siis armukadedus nii käskis tegutseda.
Kui keegi armas on, siis loomulikult teda
me ainult endale ju tahaks tagada
ja iial teisega ei soovi jagada.

Molière „Tartuffe“ (tlk. August Sang)